

BOZKIR KURUYOR

Aydınlık Gazetesi, 16 Aralık 2013

Yıldırım Koç

Haziran ayaklanmasında Türk Bayrağı ve Atatürk resimleri birleştirici simgelerdi.

1983 yılında Türk Bayrağı ve Atatürk resimleri birleştiriciliğinde bir halk hareketi ve hatta başkaldırısı gerçekleşemezdi.

1990 yılında bir siyasal hareket, Türk Bayrağı ve Atatürk resimleri etrafında halkı toplayamazdı.

2013 yılında bu nasıl başarıldı?

1983 ve 1990 yıllarında Türkiye Cumhuriyeti'nin üniter devlet yapısının bütünlüğü, Türkiye halkının (Türk milletinin) bütünlüğü, Türkiye demokratik devriminin (Kemalist devrimin) temel kazanımları ciddi ve somut bir tehdit altında değildi; halkımız böyle bir tehdidi algılamıyordu.

Halkımız 2013 yılında bu konularda ciddi bir tehdit olduğunu anladı.

Bozkırı Kıvılcımlar Tutuşturur

Bu tehdidi anlamak yetmez. Bu tehdide karşı durunabileceğinin de gösterilmesi, kanıtlanması gerekir.

Bunu yapanlar da 19 Mayıs 2012 günü İstanbul'da Galatasaray'dan Dolmabahçe'ye yürüyen TGB'lilerdi; 29 Ekim 2012 günü Ulus'ta barikatları yıkanlardı; 8 Nisan 2012'de Silivri'de barikatları aşanlardı, vb.

Mao'nun Lin Piao'ya yazdığı 5 Ocak 1930 tarihli mektubun tam adı, "Tek Bir Kıvılcım Bir Çayırılık Yangını Başlatabilir" idi. Bu mektup bizde "Bir Kıvılcım Biz Bozkırı Tutuşturur" diye yaygınlaştı.

Gerçekten de tek bir kıvılcım bir çayırılık yangını başlatabilir, bir bozkırı tutuşturabilir.

Bu yangının iki önkoşulu vardır.

Önce çayırılık veya bozkır kurumuş olacak.

Sonra bir kıvılcım çakılacak.

Çayırılık kurumamışsa, bırakın kıvılcımı, kocaman bir ateş yaksanız bile çayırılığı tutuşturamazsınız; ateşi yaktığınızla, ateşte yaktığınızla, ateşte yandığınızla kalırsınız. Türkiye sosyalist/komünist hareket tarihinde kurumamış çayırılığı tutuşturmak için ateş yakanlar, ateşte yananlar çok oldu.

Çayırılık kurumuşsa çaktığınız bir kıvılcım bile işe yarar.

2013 yılında Türkiye halkının (Türk milletinin) tehdit algılaması olgunlaşmıştı, bozkır kurumuştur.

Yukarıda hatırlattığı eylemler ve benzerleri de kıvılcım oldu; Haziran ayaklanması başladı.

Bu yazılanlar, toplumsal ve siyasal mücadelede örgütlerin rolünü küçümsemek olarak algılanmamalıdır. Örgütlü siyasal gücün yıllar süren ön çalışmaları olmaksızın, kurummuş bir çayırılığı tutuşturacak kıvılcım da olmaz; ortaya çıkan bozkır yangınına bağımsız ve demokratik bir Türkiye, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya doğrultusunda yönetmek de olanaksızdır.

Türkiye demokratik devriminin (Kemalist devrimin) kazanımlarının korunması açısından çayırılık kurumuş, bozkıra dönmüş, çakılan kıvılcımlarla bir yangın başlatılmıştır.

Sınıf Mücadelesi Geliyor

Şimdi sıra, sınıf mücadelesi alanındadır.

Sınıf mücadelesinde çayırılık kurudu mu, bozkır oluştu mu, mücadelenin kendiliğinden yükselmesinin önkoşulları olgunlaştı mı?

Hızla olgunlaşıyor.

O zaman kıvılcımları hazırlamak gerek.

Çayırılık niçin yeşildi?

Gerçek ücretler ve gelirlerde ciddi bir mutlak azalma olmamıştı. Yoksulluk tabii ki vardı; ancak ciddi bir yoksullaşma yoktu. Dikkat edin! Tepkiyi gösterenler en yoksullar değil; yoksullaşanlar. Yoksullaşma, ücretlerin ve tazminatların alınmaması tehlikede. Kıdem tazminatı, kiralık işçi büroları, taşeron işçilerinin haklarının kısıtlanması gündemde.

Kredi kartları ve tüketici kredileri, çayırılığı sulayan dereciklerdi. O derecikler kurudu. Bankacılık sisteminin çökmesinden korkuluyor.

Sağlık ve eğitim alanlarındaki balonlar patladı. Sağlıktaki özelleştirmenin ve genel sağlık sigortası sisteminin acısı artık hissediliyor. Üniversiteli işsizler de bunalım içinde.

Sınıf mücadelesi açısından bakıldığında, çayırılığı besleyen dereciklerin tümü kurudu; güneş çarığı, çarık ayağı sıkıyor; daha da sıkacak.

İşçi sınıfının Haziran günleri yaklaşıyor. Devrimci görev, buna hazırlanmaktır.